

Arrest

nr. 222 333 van 6 juni 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE BRUYN
Léon Stynenstraat 75C
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. LEMMENS *loco* advocaat J. DE BRUYN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 18 april 2016 toe op het Belgische grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 8 september 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 14 september 2017 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaanse sikh van origine te zijn en op 8 september 1960 geboren te zijn in Nangarhar, Afghanistan. U bent op twaalfjarige leeftijd verhuisd naar New Delhi, India. U heeft twee kinderen uit uw eerste huwelijk, beiden geboren en getogen in New Delhi. U bent na het overlijden van uw echtgenote hertrouwt met T.(...) K.(...) (CGVS, 16/13917, o. v. X een Afghaanse sikh die eveneens in New Delhi woonde.

U was eigenaar van een huis in de wijk Vikaspuri, waar u samen met uw tweede echtgenote, uw zoon en uw schoondochter woonde. Op een dag legde uw zoon u een document ter ondertekening voor, waarbij hij u vertelde dat hij een auto wenste te kopen. U was dronken en tekende dit document zonder verdere vragen te stellen. Later bleek dat u een document had getekend waarin u uw zoon eigenaar maakte van uw huis. Uw zoon zette u en uw vrouw op straat. U ging naar de politie, maar deze vertelde u dat ze niets konden doen, aangezien u wel degelijk uw handtekening onder het document had gezet. U huurde verschillende huizen, maar telkens wist uw zoon u te vinden en kwam hij u en uw vrouw verder bedreigen. Aangezien niemand nog een woning aan u wou verhuren, en uw echtgenote bovendien medische verzorging nodig had, besloot u met behulp van een smokkelaar India te verlaten en naar Londen te verhuizen. De smokkelaar regelde de paspoorten, een Italiaans visa en de volledige route en zeven maand later vertrok u met het vliegtuig richting Europa.

U kwam aan in Europa en werd met een auto naar een bos gebracht, waar men verschillende pogingen ondernam om u en uw vrouw in een vrachtwagen te krijgen, u wou immers in Londen geraken. Bij de laatste poging duwde de smokkelaar u en uw vrouw, waarbij jullie beiden op de grond vielen. Vervolgens heeft u met uw echtgenote het bos verlaten en heeft u een taxi naar België genomen. U kwam aan in België op 18 april 2016 en vroeg er dezelfde dag, samen met uw echtgenote, asiel aan.

U legt geen documenten neer, u beweert dat deze of bij de smokkelaar of in de vrachtwagen zijn achtergebleven. Uw echtgenote legt wel een origineel Afghaans identiteitsdocument (taskara) neer ter staving van haar Afghaanse identiteit.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U en uw echtgenote leggen immers geen geloofwaardige verklaringen af over jullie actuele nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke identiteit en nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke nationaliteit is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit heeft ten opzichte waarvan onderzocht zal worden of hij of zij een werkelijke nood aan internationale bescherming heeft. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit, dient te worden besloten dat de asielmotieven niet aangetoond worden.

Er dient te worden gewezen op de vaststelling dat u en uw echtgenote geheel tegenstrijdige verklaringen afleggen over jullie nationaliteit. Hoewel u onder de Afghaanse nationaliteit asiel aanvraag erkent u tijdens het gehoor op het CGVS dat u een Indisch staatsburger bent. U verklaart zelf de Indische nationaliteit te hebben, en beweert dat uw vrouw ook in het bezit is van de Indische nationaliteit (CGVS, S.(...) A.(...), p. 9), net zoals uw zoon en uw dochter (CGVS, S.(...) A.(...), p. 7). Aan het einde van uw gehoor legt u dan weer verklaringen af die lijnrecht tegen uw eerdere uitspraken ingaan. U ontkent dan de Indische nationaliteit te hebben en beweert niet over een nationaliteit te beschikken (CGVS, S.(...) A.(...), p.18). Voor iemand die voor zijn job door de verschillende provincies van India reisde (CGVS, S.(...) A.(...), p. 14-15) en bovendien uit India naar Europa is gereisd, mag verwacht worden dat hij, op het moment dat hem door de asielinstantie wordt gevraagd om zijn nationaliteit kenbaar te maken, dan ook een eenduidig antwoord weet te geven op deze vraag. Het feit dat u dit nalaat, toont een gebrek aan medewerking aan, hetgeen echter noodzakelijk is om een goede beoordeling te kunnen maken voor uw nood aan bescherming.

Uw echtgenote houdt, door haar afkomst uit Afghanistan te herhalen en haar deelname aan een naturalisatieprocedure te ontkennen, vast aan haar eerdere claim op de Afghaanse nationaliteit,

(CGVS, K.(...) T.(...), dd. 10 augustus 2017, p.6-7). Het valt echter op dat uw echtgenote weigert pertinent een antwoord te geven op de eenvoudige vraag welke nationaliteit zij heeft. Zo beweert zij niet te weten wat nationaliteit is, enkel dat zij een verkiezingskaart en een rantsoenkaart heeft (CGVS, K.(...) T.(...), p. 6). Ze wenst zelfs geen antwoord te geven op de vraag of haar echtgenoot de Indisch of de Afghaanse nationaliteit heeft (CGVS, K.(...) T.(...), p. 7). Het valt niet voor te stellen dat uw echtgenote, die onder de Afghaanse nationaliteit asiel heeft aangevraagd en die, naar eigen zeggen, als vluchteling in een land woonde waar ze de nationaliteit niet van bezat, na herhaaldelijke pogingen niet in staat zou zijn de vraag haar jullie actuele nationaliteit te beantwoorden (CGVS, K.(...) T.(...), p.6-7). Uit bovenstaande bevindingen moet besloten worden dat u en uw echtgenote doorheen vage en tegenstrijdige verklaringen over jullie nationaliteit ervoor kiezen om geen zicht te bieden op dit cruciale element voor uw asielaanvraag.

De verklaringen van u en uw echtgenote over de documenten die jullie in India hadden wijzen er verder op dat jullie niet de Afghaanse maar eerder de Indische nationaliteit bezitten. Zo beweert u dat zowel u als uw echtgenote in India in het bezit waren van een verkiezingskaart (CGVS, S.(...) A.(...), p. 9), hetgeen enkel kan bekomen worden indien u een Indisch staatsburger bent, en bijgevolg ook wijst op het feit dat zowel u als uw echtgenote de Indische nationaliteit bezitten. Te meer daar u ook aangeeft dat u ook effectief uw stem heeft uitgebracht bij verkiezingen in India (CGVS, S.(...) A.(...), p. 8 & 11-12). Ook uw echtgenote vertelt spontaan over het feit dat u in het bezit bent van een Aadhar kaart, en voegt hier zelfs, correct, aan toe dat deze kaart wil zeggen dat u de 'nationaliteit van daar' bezit en dat u met deze kaart kunt gaan stemmen (gehoorverslag CGVS, K.(...) T.(...), p. 8). Dat u en uw echtgenote over een kaart beschikken die enkel aan Indische staatsburgers voorbehouden is is des te opvallender aangezien u nog nooit over een vluchtelingenkaart heeft gehoord (CGVS, S.(...) A.(...), p. 9), noch enig idee heeft over welke documenten Afghaanse vluchtelingen in India dienen te beschikken.

Daarenboven bevestigt u zelf dat zowel u als uw vrouw gereisd hebben met een Indisch paspoort op jullie eigen naam en dat de smokkelaar op basis van dit Indisch paspoort ook een visum voor Italië heeft kunnen bekomen (CGVS, S.(...) A.(...), p. 11). Wanneer u nogmaals de vraag wordt gesteld of u effectief met een origineel Indisch paspoort heeft gereisd, bevestigt u dit en voegt u er zelfs aan toe dat, indien u zou gereisd hebben met een vals paspoort, u zou worden opgepakt (CGVS, S.(...) A.(...), p. 11). Het feit dat u zelf bevestigt met een origineel Indisch paspoort gereisd te hebben, toont bijgevolg voldoende aan dat u wel degelijk over de Indische nationaliteit beschikt. Deze verklaringen blijken ook tegenstrijdig met hetgeen u aanvankelijk heeft verklaard tijdens het invullen van de verklaringen bij de DVZ op 21 april 2016. Daar beweerde u immers dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort (verklaring DVZ, S.(...) A.(...), dd. 21 april 2016, vraag 28), en dat uw vluchtelingenkaart voor India in beslag werd genomen door de smokkelaar (verklaring DVZ, S.(...) A.(...), vraag 29). Deze tegenstrijdige verklaringen over uw identiteitsdocumenten tonen duidelijk aan dat u pogingen heeft ondernomen om de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden omtrent de documenten die u bezat in India en uw reisdocumenten die u heeft gebruikt om naar Europa te reizen. Daarenboven blijkt uit u volgens de gegevens van de Italiaanse ambassade dat u volgens uw paspoort geboren zou zijn in Patiala Punjab en niet in Nangarhar, zoals u zelf verklaart. Ook uw echtgenote zou volgens haar Indisch paspoort in New Delhi geboren zijn. Aangezien u zelf aangeeft met originele Indische paspoorten te hebben gereisd doet de vaststelling dat uw geboorteplaats op deze paspoorten van uw verklaringen afwijkt de wenkbrauwen fronsen. Alles bij elkaar genomen ondersteunen de verklaringen omtrent jullie documenten op geen enkel moment de Afghaanse nationaliteit waaronder u asiel aanvroeg en waaraan uw echtgenote vasthoudt.

Naast het feit dat u geen enkel document kunt neerleggen dat aantoonst dat u als Afghaanse vluchteling jarenlang in India heeft verbleven, blijkt ook uw kennis over de situatie van Afghaanse vluchtelingen in New Delhi uiterst summier te zijn. U beweert dat er Afghaanse vluchtelingen zijn mét en zonder papieren, maar hoe Afghanen mét documenten deze hebben bekomen, daarover heeft u totaal geen idee, aangezien u het nooit zou gevraagd hebben (CGVS, S.(...) A.(...), p.9). Bovendien blijkt u ook niets te weten over de naturalisatieprocedure en die het mogelijk maakte voor Afghaanse vluchtelingen om de Indische nationaliteit te verwerven (CGVS, S.(...) A.(...), p. 9). U beweert dit niet te weten omdat u nergens bent geweest en niemand heeft ontmoet (CGVS, S.(...) A.(...), p. 9). Indien u effectief als Afghaanse vluchteling sinds uw kindertijd in India heeft gewoond, dan kan ervan uitgegaan worden dat u toch iets heeft opgevangen over deze maatregelen. Daarenboven beweert ook uw echtgenote dat Afghanen in India geen Afghaanse nationaliteit kunnen krijgen, hetgeen niet strookt met onze informatie, en bijgevolg aantoonst dat zij ook geen zicht wenst te bieden op haar persoonlijke situatie op het moment dat zij uit New Delhi naar Europa is vertrokken (CGVS, K.(...) T.(...), p. 11). Het feit dat uw echtgenote uw tegenstrijdige verklaringen wijdt aan uw algemene cognitieve vaardigheden, kan hier niet in als een afdoende verklaring worden genomen (CGVS, K.(...) T.(...), p. 17). U bent er immers tijdens het gehoor wel degelijk in geslaagd om coherente verklaringen af te leggen over uw leven en uw job in New Delhi. Bovendien heeft u geen medische documenten neergelegd om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn om waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen.

Ook is uw kennis over Afghanistan, uw geboorteland, waar u tot uw tien of tot twaalf jaar heeft gewoond, nihil. Zo weet u wel dat u in Nangarhar bent geboren, maar gevraagd of deze plaats een dorp, stad of een district is, blijkt u dit niet te weten (gehoorverslag CGVS S.(...) A.(...), dd. 10 augustus 2017, p. 5). Gevraagd of u de eerste jaren van uw leven in een stad of een dorp heeft gewoond, herinnert u zich ook niet, en wanneer u gevraagd wordt wat u precies gedaan heeft de eerste jaren van uw leven, blijkt dit niets te zijn (CGVS S.(...) A.(...), p. 3). Daarenboven weet u totaal niet waar u Nangarhar dient te situeren in Afghanistan (CGVS S.(...) A.(...), p. 3). Voorts laat ook uw geografische kennis over uw geboorteland dermate te wensen over dat u geen enkele Afgaanse stad weet op te noemen, en zelfs niet weet wat de hoofdstad is van het land waarvan u afkomstig zou zijn (CGVS S.(...) A.(...), p. 4). Daarenboven is het opmerkelijk dat u niets weet te vertellen over de redenen waarom uw ouders uit Nangarhar naar New Delhi zijn verhuisd, noch over de wijze waarop deze verhuis is verlopen (CGVS, S.(...) A.(...), p. 5-6). U slaagt er zelfs niet in om iets te vertellen over de huidige problematiek van de Sikhs in Afghanistan. (CGVS S.(...) A.(...), p. 6). Verwacht mag worden dat u, als Afgaanse vluchteling, toch iets weet te vertellen over de situatie van uw volk in uw thuisland, hetgeen hier duidelijk niet aan de orde is.

Bovenstaande vaststellingen doen zeer sterk twifelen aan uw herkomst uit Afghanistan. Bovendien staat uw summiere kennis over uw geboorteland in sterk contrast met uw vlote en doorleefde kennis over India. U weet immers totaal niet wie er in Afghanistan aan de macht is momenteel (CGVS, S.(...) A.(...), p. 6), maar slaagt er wel vlot in te vertellen over de politieke situatie in India en de verkiezingen, waarbij u ook zelf uw stem heeft uitgebracht (CGVS, S.(...) A.(...), p. 8 & 11-12). Ook weet u vlot verschillende provincies op te noemen in India (CGVS S.(...) A.(...), p. 9), hetgeen in contrast staat met uw geografische kennis over Afghanistan, die onbestaande is. Bovendien is het opmerkelijk dat u zelf aangeeft dat uw kennis van het Pashtou, uw zogenaamde moedertaal nota bene, zeer summier is (CGVS S.(...) A.(...), p. 4), en volgens uw vrouw zelfs onbestaande (CGVS, K.(...) T.(...), p. 16), maar blijkt u wel vlot de dialecten van de deelstaten van India opgevangen te hebben, enkel doordat mensen materiaal kopen op de markt (CGVS, S.(...) A.(...), p. 6).

Daarenboven legt u ook geen geloofwaardige verklaringen af over uw reisweg naar Europa. U verklaart effectief gereisd te hebben met een Indisch paspoort en een Italiaans visum, maar weet niet in welk land u in Europa bent aangekomen (CGVS, S.(...) A.(...), p. 10 & 17). Ook uw echtgenote weigert aanvankelijk te antwoorden op de vraag in welke luchthaven u bent geland, zagezegd aangezien ze niet kan lezen en schrijven (CGVS, K.(...) T.(...), p. 7-8 & 10). Blijkbaar wist u echter op het einde van het gehoor wel dat u in België bent geland, maar blijkt u geen enkele verklaring te hebben waarom u met een Italiaans visum naar België bent gekomen (CGVS, S. A., p. 18). Dit staat echter in contrast met de informatie die het CGVS heeft verkregen van de Italiaanse overheid, waarop duidelijk vermeld staat dat zowel u als uw echtgenote op 11 januari 2016 zijn aangekomen in Italië. Dit toont aan dat u de asielinstanties alweer geen zicht wenst te geven op de wijze waarop u naar Europa bent gereisd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat u en uw echtgenote geen zicht hebben geboden op uw werkelijke identiteit en nationaliteit. Gelet op jullie ontoereikende verklaringen over jullie nationaliteit geeft u evenmin zicht op de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen zicht wensen te bieden op jullie werkelijke nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Omwille van al de hierboven aangehaalde vaststellingen over jullie tegenstrijdige verklaringen, jullie documenten in India, uw kennis over Afghanistan, uw gebrek aan voeling met de Afgaanse vluchtelingenproblematiek in India en uw bedrieglijke verklaringen omtrent uw reisroute, werd u tijdens het gehoor op het CGVS ermee geconfronteerd dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaarde Afgaanse nationaliteit. U werd gewezen op het belang van het verklaren van uw correcte identiteitsgegevens en u werd vervolgens aangemoedigd zicht te bieden op uw ware identiteit, hetgeen u heeft nagelaten (CGVS, Sing Amrik, p. 9). Ook uw echtgenote werd aangespoord de waarheid te vertellen, maar ook zij blijft bij haar eerdere verklaringen (CGVS, K.(...) T.(...), p. 12,16).

Uit dit alles dient te worden besloten dat u en uw echtgenote geen geloofwaardige verklaringen afleggen over de nationaliteit die jullie bezitten.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het document dat u neerlegt, namelijk de taskara van uw echtgenote, vermag bovenstaande appreciatie niet te weerleggen. Er wordt immers niet getwijfeld aan het feit dat uw echtgenote wel degelijk in Afghanistan is geboren en er bijgevolg een Afghaanse taskara heeft ontvangen. Echter, zoals reeds hierboven aangehaald, hebben tal van Afghaanse vluchtelingen in India de kans gekregen om de Indische nationaliteit aan te vragen. Bijgevolg kan deze taskara niet als bewijsstuk dienen dat uw echtgenote nog steeds enkel in het bezit zou zijn van de Afghaanse nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Tevens stelt verzoeker een motiveringsgebrek vast en een schending van het recht van verdediging.

Verzoeker is van oordeel dat hem ten onrechte het voordeel van de twijfel werd ontnomen omdat hij aan alle voorwaarden voldoet uit artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

Naar aanleiding van de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen zouden hebben afgelegd over hun nationaliteit, beweert verzoeker in zijn middel dat hij het begrip ‘nationaliteit’ onvoldoende begrijpt en hij zijn deelname aan de lokale verkiezingen in India koppelde aan de nationaliteit, terwijl zijn echtgenote steeds haar Afghaanse herkomst bevestigde en ontkende ooit een naturalisatieprocedure te hebben doorlopen. Verzoeker benadrukt dat zij geen document heeft dat haar Indische nationaliteit bevestigt en dat zij tijdens de procedure haar taskara heeft neergelegd om haar Afghaanse nationaliteit aan te tonen.

Met betrekking tot de ‘lokale’ verkiezingen waaraan verzoeker in India zou hebben deelgenomen, wijst verzoeker erop dat het verkiezingen betreffen voor de lokale tempel of de buurt, maar niet voor de provincie of de staat. Ingevolge de vraag over zijn stemgedrag tijdens het gehoor vernoemde verzoeker iemand van de Congrespartij in India, maar het ging daarbij niet om nationale of regionale verkiezingen, zo oppert hij.

Wat zijn verklaring betreft, dat verzoeker en zijn vrouw met Indische paspoorten zouden hebben gereisd, wordt in het verzoekschrift gewezen op de verklaringen waaruit blijkt dat het paspoort werd gefabriceerd door de smokkelaar. Het gebruik van een vals paspoort, zo stelt verzoeker, doet geen afbreuk aan zijn Afghaanse nationaliteit. Hierdoor wordt volgens verzoeker ook verklaard waarom op de (valse) Indische paspoorten staat dat zijn echtgenote in New Delhi geboren zou zijn, terwijl haar originele taskara haar Afghaanse nationaliteit en afkomst bevestigt. Volgens verzoeker vormen de valse gegevens een indicatie dat het gaat om vervalste paspoorten.

Naar aanleiding van de vaststelling dat verzoeker slechts een summiere kennis heeft over de situatie van Afghaanse vluchtelingen in New Delhi, herhaalt verzoeker dat bezwaarlijk kan worden betwist dat hij en zijn echtgenote oorspronkelijk uit Afghanistan komen en dat zij ook in België deel uitmaken van de gemeenschap van de Afghaanse Sikhs. Het gegeven dat zij weinig op de hoogte zijn van de naturalisatieprocedure in India, bevestigt volgens verzoeker dat zij de Indische nationaliteit niet hebben verkregen.

In zijn middel betoogt verzoeker dat hij niet veel kan vertellen over zijn eerste jaren in Afghanistan omdat hij nog erg jong was toen hij met zijn ouders naar India verhuisde. Hij beweert dat zijn kennis van het Pashtou sterk is verwaterd, maar dat zijn echtgenote nog heel goed Pashtou spreekt. Hieruit kan volgens verzoeker echter niet worden afgeleid dat zij niet uit Afghanistan afkomstig zouden zijn.

Verzoeker is tenslotte van oordeel dat de door zijn echtgenote neergelegde originele taskara ondubbelzinnig haar Afghaanse nationaliteit bewijst.

Bij wege van besluit verwijst verzoeker naar de problematische toestand van Sikhs in Afghanistan en meent hij dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift diverse artikelen toe betreffende de situatie van Sikhs in Afghanistan (verzoekschrift, bijlage 4).

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een document neer van het *Afghan/Sikh Culture Centre* van 25 februari 2019 en een ongedateerde verklaring van een aantal leden van de '*Sikh Community*' in België.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt gesteld dat verzoeker niet voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht. De commissaris-generaal benadrukt dat de werkelijke nationaliteit van cruciaal belang is voor de inschatting van de nood aan internationale bescherming.

De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker en zijn echtgenote geheel tegenstrijdige verklaringen afleggen over hun nationaliteit. Aanvankelijk diende verzoeker een asielaanvraag in onder Afghaanse nationaliteit, maar hij gaf tijdens het gehoor op het CGVS toe dat hij, zijn echtgenote, zijn zoon én zijn dochter Indische staatsburgers waren om op het einde van het gehoor opnieuw te ontkennen dat hij de Indische nationaliteit heeft. De echtgenote van verzoeker, zo bleek uit haar verklaringen, bleek zelfs niet bij machte te antwoorden op de vraag naar haar actuele nationaliteit, zo merkt de commissaris-generaal op. In de bestreden beslissing wordt geconcludeerd dat verzoeker en zijn echtgenote ervoor kiezen om geen zicht te bieden op dit cruciale element van hun asielaanvraag.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing gewezen op de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over de stukken waarover zij in India beschikten, die erop wijzen dat zij eerder de Indische nationaliteit hadden. De commissaris-generaal stipte aan dat verzoeker verklaarde dat hij en zijn echtgenote beschikten over een verkiezingskaart en dat hij zijn stem had uitgebracht bij verkiezingen in India. De echtgenote van verzoeker had blijkbaar verklaard dat verzoeker over een Aadhar-kaart beschikte die enkel aan Indische staatsburgers is voorbehouden. Bovendien, zo stelt de commissaris-generaal, bleek verzoeker nog nooit over een vluchtelingenkaart te hebben gehoord en weet hij niet over welke documenten Afghaanse vluchtelingen in India dienen te beschikken. Verzoeker bevestigt ook, zo vervolgt de bestreden beslissing, dat hij met een origineel Indisch paspoort heeft gereisd. De commissaris-generaal wijst ook op gegevens van de Italiaanse ambassade waaruit blijkt dat verzoeker in Patiala Punjab en zijn echtgenote in New Delhi geboren zijn.

In de beslissing wordt ook gewezen op de uiterst summiere kennis van verzoeker over de situatie van Afghaanse vluchtelingen in New Delhi. Zo blijkt verzoeker onwetend over de vraag hoe Afghaanse vluchtelingen aan Indische documenten of via naturalisatie aan de Indische nationaliteit geraken.

De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker geen enkele kennis heeft over zijn geboorteland. Verzoeker weet niet of Nagarhar een dorp, een stad of een district is, kan dit totaal niet situeren in Afghanistan, kan geen enkele Afghaanse stad noemen en weet niet wat de hoofdstad is. De commissaris-generaal acht het ook opmerkelijk dat verzoeker niets kan vertellen over de redenen waarom zijn ouders destijds van Nangarhar naar New Delhi zijn verhuisd, noch over de huidige problematiek van de Sikhs in Afghanistan. Tevens wordt gewezen op het gebrek aan kennis over de politieke situatie in Afghanistan en de uiterst summiere kennis van het Pashtou van verzoeker.

Ook betreffende de reisweg stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker en zijn echtgenote verklaringen afleggen die indruisen tegen de informatie van het administratief dossier.

De commissaris-generaal concludeert dat verzoeker en zijn echtgenote de ware toedracht betreffende hun nationaliteit niet toelichten waardoor zij niet aannemelijk maken daadwerkelijk nood te hebben aan internationale bescherming.

De neergelegde taskara van verzoekers echtgenote is niet van aard de appreciatie te weerleggen, zo besluit de commissaris-generaal, aangezien niet wordt betwijfeld dat zij in Afghanistan is geboren, maar dat dit stuk niet kan dienen als bewijs van haar actuele nationaliteit.

In fine van de beslissing vestigt de commissaris-generaal de aandacht van de staatssecretaris, c.q. minister, op het feit dat verzoeker niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan.

2.5.2. Verzoekers enig middel is niet ontvankelijk in zoverre hij de schending aanvoert van het recht van verdediging aangezien hij verzuimt uiteen te zetten op welke wijze dit beginsel zou zijn geschonden. Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker wel degelijk werd gehoord in het kader van zijn asielaanvraag en dat de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn in administratieve procedures die niet van tucht- of strafrechtelijke aard zijn (cf. RvS 26 mei 2004, nr. 131.726).

2.5.3. Zowel voor de erkenning als vluchteling overeenkomstig het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag, als voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het van cruciaal belang om met zekerheid het 'land van herkomst' van de asielzoeker vast te stellen, gelet op de rol van internationale bescherming als surrogaat voor de bescherming, die desgevallend door de nationale overheid kan worden verstrekt.

Overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) kan van een asielzoeker worden verlangd dat hij alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk aanreikt. Deze elementen hebben onder ander betrekking op zijn identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Indien de asielzoeker in gebreke blijft zijn nationaliteit of zijn staatloosheid aannemelijk te maken, kan hij onmogelijk in aanmerking komen voor internationale bescherming aangezien niet kan worden bepaald in functie van welk land de vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade dient te worden beoordeeld.

2.5.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn asielaanvraag verklaarde in Jalalabad in Afghanistan geboren te zijn en van Afghaanse nationaliteit te zijn (AD, stuk 16, bijlage 26, 18 april 2016). Uit de gegevens van de databank van het *Europose Visa Information System* blijkt evenwel dat verzoeker geboren is in Patiala Punjab in India (AD, stuk 15, Inventaris + documenten DVZ, VIS-databank hit), en dat zijn echtgenote geboren is in New Delhi (AD, stuk 13, Landeninformatie, visa gegevens K. T.). Het administratief dossier bevat voorts geen enkel stuk dat verzoekers persoonsgegevens kan staven. Het enige document dat werd neergelegd betreft de taskara van zijn echtgenote T. K. (AD, stuk 12, Documenten, taskara echtgenote), maar dit stuk laat de Raad niet toe, in weerwil van verzoekers

beweringen dienaangaande, de actuele nationaliteit van zijn echtgenote vast te stellen. Tijdens haar gehoor stelde de echtgenote van verzoeker dat zij niet wist wat ze moest antwoorden op de vraag naar haar nationaliteit en deze van haar echtgenoot en verwees zij naar de verklaringen van haar man (AD, stuk 13, Landeninformatie, gehoorverslag CGVS K. T., 10 augustus 2017, p. 7). Verzoeker van zijn kant bevestigde meermaals én uitdrukkelijk dat hijzelf en zijn echtgenote de Indische nationaliteit hebben (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2017, p. 9), hetgeen spoort met zijn verklaringen over de kieskaarten en de deelname aan de stemming. Op basis van de informatie uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoekers de Afghaanse nationaliteit hebben.

2.5.5. In zijn middel stelt verzoeker dat hij het begrip 'nationaliteit' onvoldoende begrijpt en wil hij laten uitschijnen dat er geen bewijs voorligt dat hij of zijn echtgenote de Indische nationaliteit zouden hebben. Nochtans verwees verzoeker tijdens zijn gehoor telkens naar zijn kieskaart en naar het gegeven dat hij deelgenomen had aan de stemming bij de verkiezingen in India (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2017, p. 8). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat enkel Indische staatsburgers kunnen gaan stemmen (AD, stuk 13, Landeninformatie, 'Who can vote in India', www.elections.in, 08/09/2017), waarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen lokale, regionale of nationale verkiezingen, waardoor kan worden vermoed dat verzoeker en zijn echtgenote, die steeds naar hun kieskaarten verwijzen, wel degelijk steeds de Indische nationaliteit hebben gehad of minstens genaturaliseerd werden (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2017, p. 9). De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker en zijn echtgenote in januari 2016 toeristenvisa hebben verkregen in New Delhi. Deze visa werden aangebracht in paspoorten die uitsluitel kunnen bieden over de nationaliteit, maar verzoekers leggen deze paspoorten niet voor. De blote bewering van verzoekers, dat zij met vervalste Indische paspoorten en valse visa met het vliegtuig de Schengenzone zouden zijn ingereisd, komt volstrekt ongeloofwaardig over.

2.5.6. Indien verzoeker een bepaalde link zou hebben met Afghanistan, zoals hij beweert, mag redelijkerwijs worden verwacht dat dit uit zijn verklaringen zou blijken. De Raad stelt echter vast dat verzoeker verklaarde geboren te zijn in 'Nangarhar' zonder dat hij kon specificeren of dit een stad, een dorp of een district was (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2017, p. 3). Verzoeker bleek nauwelijks Pashtou te spreken, wist niet precies waarom zijn ouders destijds uit Afghanistan vertrokken waren (*Ibid.*, p. 5), is onwetend of er thans nog familieleden in Afghanistan verblijven, weet niets af van de problematiek van de Sikhs in Afghanistan (*Ibid.*, p. 6) en kent zelfs de hoofdstad van zijn beweerde geboorteland niet (*Ibid.*, p. 6). Verzoeker is evenmin op de hoogte van eventuele documenten die Afghaanse vluchtelingen in India kunnen verkrijgen en de procedures daarvoor (*Ibid.*, p. 9). De Raad concludeert dat verzoeker geen enkele binding met Afghanistan aannemelijk heeft gemaakt, waardoor hij op dit punt niet in aanmerking komt voor een toepassing van het voordeel van de twijfel, zoals bedoeld in het door hem geschonden geachte artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.5.7. Gelet op de ongeloofwaardigheid van de bindingen van verzoeker met Afghanistan, kunnen de persartikels over de situatie van de Sikh-minderheid in Afghanistan, die hij als bijlage bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd (Verzoekschrift, bijlage 4), onmogelijk op zijn persoonlijke situatie worden betrokken.

2.5.8. In zijn middel meent verzoeker dat zijn onwetendheid over de naturalisatieprocedure in India een indicatie zou vormen voor zijn Afghaanse nationaliteit. De Raad stelt echter vast dat verzoeker eveneens onwetend is over de vergunningen en de procedures voor Afghaanse vluchtelingen in India, waardoor enkel wordt geconcludeerd dat hij wellicht vanaf zijn geboorte de Indische nationaliteit heeft gehad en nooit verblijfs- of naturalisatieprocedures heeft moeten doorlopen.

2.5.9. Indien verzoeker en zijn echtgenote in België deel uitmaken van de gemeenschap van de Afghaanse Sikhs, zoals zij middels de bijkomende stukken die zij ter terechtzitting neerleggen trachten aan te tonen (zie punt 2.2.2.), mag worden verondersteld dat zij beter op de hoogte zouden zijn van de problematiek van de Sikhs in Afghanistan. De neergelegde getuigenissen gaan immers niet gepaard met objectieve gegevens betreffende de Afghaanse origine van verzoeker of zijn echtgenote en vertonen een uitermate gesolliciteerd karakter. Deze stukken kunnen onmogelijk als bewijs worden aanvaard van de ongeloofwaardig geachte Afghaanse origine van verzoeker.

2.5.10. Omwille van de onduidelijkheid over verzoekers nationaliteit, kan hij zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming niet baseren op de problematische toestand van de Sikhs in Afghanistan. Verzoeker is tekortgeschoten in zijn medewerkingsplicht waardoor niet kan worden bepaald in functie van welk land zijn vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient te worden beoordeeld. Verzoeker is er in zijn middel niet in geslaagd de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

2.5.11. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 48/3, 48/4 en/of 48/6 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.5.12. De Raad treedt de verwerende partij bij waar zij *in fine* van de bestreden beslissing de aandacht van de bevoegde staatssecretaris, c.q. minister, vestigt op het feit dat verzoeker niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN